

Sessió 4 . Les càmeres de fotos (II)

Objectius

Les càmeres ofereixen moltes opcions. A vegades les fareu servir i a vegades no. També passa que sovint algunes publicacions reproduïxen autèntiques meravelles de fotografies que no se sap del cert com han estat fetes.

La tecnologia avança a passes de gegant. Les càmeres actuals aporten suficients elements per fer fotos semblants a les que potser heu vist i us han agradat. Per intentar fer-ne de semblants, us cal només conèixer a fons els elements que teniu entre mans i llegir amb calma el manual.

Durant aquesta sessió s'explica els elements de què disposen les càmeres i s'indica algunes pràctiques per comprovar si s'arriba a aconseguir allò desitjat a l'hora de fer una fotografia.

Continguts

El magatzems de memòria

L'enfocament

El zoom

1. Tipus de memòries digitals

Tots els dispositius de fotografia digital general acostumen a treballar amb un dels quatre grups de memòries. Aquestes memòries no presenten grans diferències internes, donat que totes acostumen a ser memòries del tipus *Flash*, si bé el seu aspecte formal extern és divers com diversos en són els noms.

1.1. Memòries internes

Els aparells que utilitzen memòries internes no acostumen a tenir cap pastilla de memòria intercanviable. O són això, internes, o bé els aparells porten un disc dur o disposen d'una pastilla de memòria petita en la qual no es poden efectuar canvis ni ampliacions.

Les memòries internes són les que utilitzen normalment els aparells de música digital i els mòbils amb càmera de fotos. Per traspasar les dades d'aquests aparells cal fer servir el seu port USB o altres mètodes de traspàs.

1.2. Targetes de memòria intercanviables

D'aquestes targetes en podeu tenir tantes com vulgueu. Es poden utilitzar tantes com calgui abans de buidar-ne el contingut a un disc dur.

La quantitat de targetes i fabricants és molt gran. Les tres dades principals a tenir en compte a l'hora d'adquirir-ne una són: el tipus o marca, la velocitat i la capacitat.

Tipus de targetes		
Compact Flash	Les fan servir les càmeres rèflex digitals; són les més robustes i ràpides	
Memory stick	És el sistema propi de Sony per a les seves càmeres	
Secure Digital	Després de les Compact Flash són les més utilitzades. Són prou estables i fiables. Moltes PDA també les fan servir.	
XD	Són les més petites de mida, i les més barates. S'acostumen a fer servir amb les càmeres més compactes	
Capacitat de les memòries		Van dels 256 Mb fins als 8 Gb. A més grandària, el preu es multiplica exponencialment.
Velocitat de la memòria		És una dada important que massa sovint s'oblida. Aquestes pastilles de memòria també treballen a una determinada velocitat

1.3. Disquet

El model de càmera que s'utilitza habitualment als centres educatius funciona amb un disquet de memòria de 1,44 Mb, tot i que aquest sistema ja comença a ser obsolet.

1.4. CD-Rom /DVD

Alguns models de càmeres incorporen el CD o DVD, en format gran o petit, com a mitjà per enregistrar les fotografies. Aquests suports, un cop fets servir, normalment ja no es poden tornar a utilitzar.

2. El focus de la càmera

Tot i que els elements de la càmera de fotografia digital són prou moderns per facilitar les coses a l'usuari o l'usuària, de vegades no són prou intel·ligents per prendre decisions, de manera que en determinades situacions no se sap del cert com poden actuar.

Existeixen dos gran mecanismes que l'usuari o la usuària pot fer servir a voluntat. Un d'ells és el zoom, que s'actua de forma manual a través d'una maneta. El segon element, que depèn directament del zoom, és el focus, que permet que l'objectiu adapti correctament la distància de forma que l'objecte que resta dins la imatge es pugui veure amb nitidesa.

Pràctica 1. El focus

Aquesta exercici té per objectiu practicar amb el disparador de la màquina digital. Observeu que, en qualsevol model, cal fer dos moviments amb el dit al disparador.

El primer moviment fa mig recorregut del trajecte del disparador. Algun model de càmera marca el final d'aquest mig recorregut amb algun senyal per pantalla. A vegades aquest senyal pot ser un avís sonor, com el cas de la Mavica, que, a més, mostra un punt verd a dalt de la pantalla.

Un cop arribats a aquest punt, ja podeu prémer del tot, fins al final, el botó del disparador per fer la fotografia.

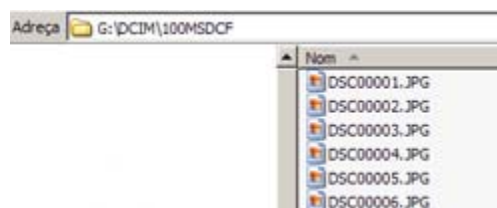
És necessari respectar aquests dos punts per tal que el focus pugui fer bé la seva feina. Si no es fa així, la fotografia sortirà molt probablement desenfocada.

Pràctica 2. El comptador

Pràcticament la totalitat de les màquines de fotografia digital permeten emmagatzemar les fotografies de dues formes. Independentment de les lletres inicials que incorporen, també hi ha una numeració darrere aquestes que respon a dues maneres diferents d'emmagatzematge.

Observeu, per exemple, la numeració que fa la càmera de fotos Mavica: crea una carpeta anomenada DCIM/100MSDCF, on numera sempre les fotografies amb les lletres DSC al davant:

Això vol dir que cada cop que es formata la targeta o disquet de memòria, el “comptador” torna a zero i la fotografia següent tornarà a tenir el nom d'arxiu de DSC00001.jpg.

Hi ha una altra forma de treball més operativa, sempre que us pugui ser útil desar un arxiu fotogràfic del centre on no tinguin lloc les repeticions de nom d'arxiu dins una mateixa carpeta.

Agafeu la Mavica i entreu al menú; trieu **File Number** i seleccioneu **Series** com a mètode de numeració.

D'aquesta forma, encara que l'última fotografia feta dugui el nom DSC00100.jpg, la propera fotografia tindrà com a nom d'arxiu DSC 00101.jpg, encara que hagueu formatat la memòria o el disquet.

En els altres models de càmera també és possible seleccionar aquesta opció. A la Canon cal entrar al menú:

I a continuació seleccionar l'opció de numeració que sigui correlativa, encara que canviu la targeta SD de memòria:

Si feu servir la càmera Sony, cal que entreu al menú de configuració a través de la roda superior:

I seleccionaeu al menú l'opció **Serie**:

Pràctica 3. El lector de targetes de memòria

Ja s'ha vist que la millor manera de passar les dades de la targeta de memòria a l'ordinador és fer-ho connectant el fil de connexió USB als ports corresponents de la càmera i de l'ordinador.

En alguns casos, el traspàs de dades es pot fer d'una altra manera. Alguns portàtils tenen una ranura específica per inserir-hi la targeta de memòria, fet que permet una lectura directa, com si es tractés d'un disquet. Cal primer que certifiqueu si la tipologia de targeta de memòria que feu servir es correspon amb la ranura de l'ordinador portàtil, o si aquest accepta diferents formats.

En la majoria dels casos els portàtils llegeixen targetes Secure Digital (SD), que són les que corresponen a la targeta de la càmera Canon Power Shot A610.

La targeta de memòria de la càmera digital s'extreu prement-la cap a dins; una molla la farà sortir de forma automàtica.

A l'ordinador trobareu una ranura i una fletxa indicativa d'on introduir la targeta. No forceu mai la targeta:

En el cas que treballeu força amb aquestes memòries (o tipus *memory stick* i *Compact Flash*), sempre podeu utilitzar altres mètodes si no voleu connectar directament la càmera a l'ordinador.

Podeu adquirir a un preu molt baix un lector de targetes múltiple, que permet llegir sis tipus diferents de targetes. Cal que llegiu bé les instruccions abans de fer res i que recordeu que entre el lector de targetes i l'ordinador s'ha de connectar un cable USB de la mateixa tipologia que uneix la càmera a l'ordinador.

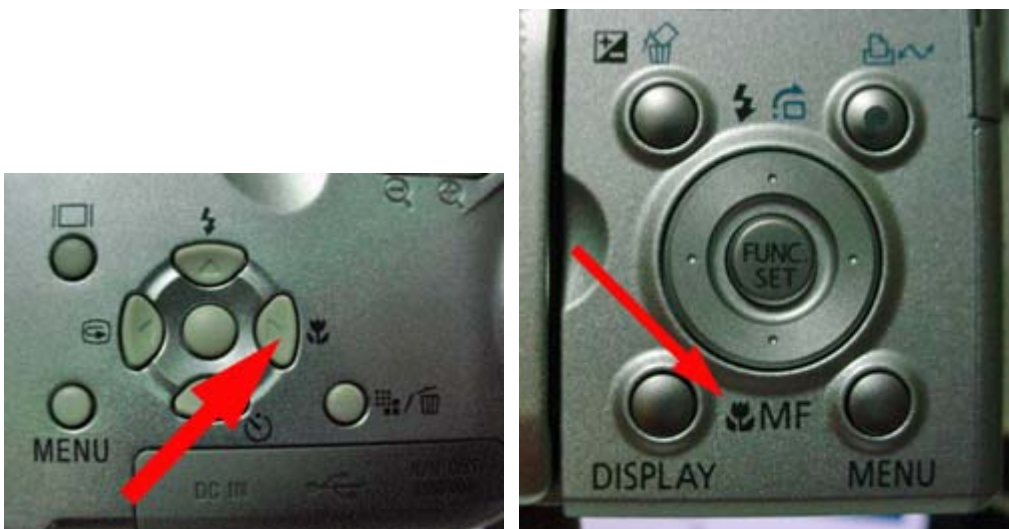
Pràctica 4. Zoom i macro

Quan vulgueu fer una fotografia a un objecte petit, poseu el botó de **Macro**. Aquesta opció fa que l'òptica s'apropi prou als motius de primer pla.

La fotografia de primer pla dona molt de joc si l'enfocament és bo. Ofereix una visió dels objectes petits molts cops desconeçuda. Agafeu objectes de l'aula i feu-ne alguna fotografia fent servir el **Macro**, i observeu-ne els resultats. Segurament si tracteu una part molt petita de l'objecte no es podrà saber quin objecte esteu fotografiant.

Recordeu que la majoria de càmeres tenen un botó que activa el mode de macrofotografia (**MF**), que permet accentuar les distàncies curtes; aquest botó ve indicat per una planta que simula la curta distància.

El zoom és un element òptic que permet acabar d'enquadrar els límits de la realitat que volem que surtin a la fotografia. Per les mateixes característiques òptiques cal tenir present que com més a prop de l'enfocament posem un objecte, i més zoom li donem , més desenfocat sortirà el fons de la imatge.

Experimenteu amb un objecte seleccionant la quantitat de realitat que en voleu mostrar; ensenyeu el seu punt de vista i lligueu-lo amb la seva definició.

